

РЕШЕНИЕ

№ 4680

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3990** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „САЛЕМ 1 - Светослав Лазаров“ ЕООД срещу Решение № 2660/14.07.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 18131/2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 111 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 23-2100057/15.11.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

С посоченото НП на „САЛЕМ 1 - Светослав Лазаров“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв. на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ, за неизпълнение на законово задължение по чл. 62, ал. 1 от КТ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Според касатора, при издаването на НП се допуснати съществени процесуални нарушения, като същото на съдържа реквизитите по чл.42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Твърди се, че не са посочени конкретни елементи, обосноваващи извода, че е било налице трудово правоотношение между „САЛЕМ 1 - Светослав Лазаров“ ЕООД и И. Г. И.. Изложени са аргументи, че

неправилно СРС е кредитирал показанията на разпитаните актосъставители, относно обстоятелството, че подписаната от И. декларация е била попълнена от трето лице под нейната диктовка. Посочено е, че не са събрани доказателства дали И. е подписала декларацията и дали я е продиктувала на трето лице. Твърди се, че АУАН е съставен в отсъствието на управителя на санкционираното дружество. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено. Алтернативно се иска делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба се представлява от юрк. И., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителите. От техните показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 05.10.2021г. около 13:12 ч. на място в обект, находящ се в [населено място], ресторант „Вкусотии от А до Я”, [жк], ул. „401” срещу блок 422 и на 11.10.2021 г. за приключване на проверка по документи в сградата на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област” било установено, че „С. 1 - С. Л.“, в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на КТ, не е уредило отношенията с работещата в обекта като хигиенист И. Г. И., като трудови. Към момента на проверката лицето било заварено да престира труд. Тъй като работничката не била грамотна, под нейна диктовка била попълнена декларация във връзка със спазване на трудовото законодателство, която ѝ била прочетена без възражения. В нея било посочено, че лицето работи при „С. 1 - С. Л.“ от един месец като „хигиенист”, като са налице елементи на трудово правоотношение, а именно работно време от 10:00 ч. до 18:00 ч., почивни дни - два дни на всеки два работни дни и трудово възнаграждение в размер на 800 лева. По време на проверката бил представен Граждански договор № 3/30.09.2021г., според който дружеството договорило с лицето, то да изпълнява длъжността „хигиенист” в периода 01.10.2021 г. - 31.10.2021 г., без да е било определено количеството на дължимия от изпълнителя резултат.

До приключване на проверката по документи на 11.10.2021 г. не бил представен трудов договор, сключен между „С. 1 - С. Л.“ и И. И.. Резултатът от проверката бил обективизиран в Протокол за извършена проверка № ПР2132694 от 11.10.2021 г. В т.5 било отразено, че дружеството не е било уредило отношенията си с работещото в обекта лице като трудови. Протоколът бил връчен лично на управителя на дружеството на същата дата и подписан от него без възражения.

Нарушението е извършено на 05.10.2021 г. и е било констатирано в Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област” при преглед на документи на 11.10.2021 г.

Към административнонаказателната преписка е приложено копие от Граждански договор № 2/17.09.2021г., в който били посочени други параметри на действие, а именно - за периода от 20.09.2021 г. до 30.09.2021 г. при заплащане в размер на 40 лева при посещение на работника в обекта при изпълнение на услугите му като хигиенист.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН № 23-2100057/11.10.2021 г. за неизпълнение на законово задължение по чл. 62, ал. 1 от КТ, който бил връчен лично на управителя на дружеството и подписан от него с депозирано възражение.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че „С. 1 - С. Л.“ е извършило нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ, заради което е ангажирана административнонаказателната му отговорност, но е наложена имуществена санкция над законоустановения минимален размер от 1 500 лв., без да са изложени мотиви, обосноваващи налагането на по-висока санкция, поради което е намалил санкцията до законоустановения минимум.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на процесуалните представители на касатора – адв. Т. и адв. Ч. на 25.07.2022 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 02.08.2022 г. /вх. № 161263/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок. АУАН е връчен лично на управителя на дружеството на 11.10.2021 г., като същият го е подписал с възражение, поради което твърдението в касационната жалба, че е съставен в отсъствието на законен представител на санкционираното дружество е необосновано. Спазено е изискването на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН АУАН да бъде предявен на нарушителя, като му бъде дадена възможност да се запознае с него. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е било извършено, поради което отговарят на изискванията чл.42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Посочени са всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към момента на съставяне на АУАН.

Видно от съдържанието на НП, в обстоятелствената му част се съдържа правният извод на административно-наказващия орган, че И. И. е била допусната от работодателя си до работа в проверения обект, при определено работно място, определено работно време и уговорено трудово възнаграждение, на граждански

договор без да е сключен трудов договор.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 1 от ГПК регламентира издаването на документ от неграмотно лице. По отношение на подписаната от И. декларация, следва да се има предвид, че лицето е отбелязало, че разбира съдържанието на декларацията, след като същата ѝ е била прочетена. Това се установява и от показанията на разпитаните свидетели З. и К.. Касационният състав приема, че И. е била запозната със съдържанието на декларацията, която е подписала. Така, макар и да не е спазена нормата на чл. 189, ал. 1 от ГПК, е постигнат резултата, които се цели с нея - на неграмотното лице да е известно какъв документ е създаден. Правилно СРС е приел, че обстоятелството, че И. е неграмотна и не е могла собственооръчно да попълни декларацията не означава, че същата не е била запозната с нейното съдържание. Следва да бъде съобразено, че СРС не е обосновал извода си, че е извършено посоченото в АУАН и НП нарушение само въз основа на декларацията на И.. В качеството си на частен свидетелстващ документ, тя е обсъдена заедно с всички събрани доказателства - показанията на служителите на ДИТ-Софийска област, представените граждански договори.

От обективна страна, за съставомерността на деянието по чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 61, ал. 1 КТ е необходимо да се установи, че работникът полага труд за работодателя и са налице елементите на трудово правоотношение (ТПО) - работно място, уговорено трудово възнаграждение, работно време, като полагането на труд се осъществява без сключен трудов договор между страните по ТПО. Настоящата инстанция споделя извода на СРС, че тези елементи са налице в конкретния случай.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от КТ, отношенията при предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. В тази връзка, следва да се отбележи, че дали едно лице осъществява трудова дейност, се определя от обективно извършваните от него действия и изпълнението на трудовите задължения, които са характерни за трудова дейност. Същността на "гражданския" договор (изработка и поръчка) се състои в еднократно или нееднократно на труд срещу заплащане, който най-често е обвързан с конкретен резултат. С постигането на този резултат договорът се счита за изпълнен и се прекратява. С трудовия договор се престава работната сила при упражняване на конкретна трудова функция с уговорени съществени елементи: работно време, работно място, характер на извършваната работа, трудово възнаграждение, почивка и т.н. Тези елементи на трудовото правоотношение са установени в разглеждания казус, поради което и настоящият състав на АССГ счита, че са касае за трудови правоотношения.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2660/14.07.2022 г., постановено по нахд № 18131/2021 г. на СРС –НО, 111 състав.

ОСЪЖДА „САЛЕМ 1 - Светослав Лазаров“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8, представлявано от управителя Р. К. К., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно.